

E mentre, a tutto rigore, si dovrebbe dire: il mio libro mio: *benim kitabım*, quale espressione di legittimo ed assoluto possesso, pure in pratica si tralascia generalmente l'aggettivo e si mette solo la enclitica corrispondente. Es.: (il mio libro) *kitabım*.

VOCABOLARIO - (Lûgat)

Baba - <i>Padre</i>	Sizin - <i>Vostro</i>
Benim - <i>Mio</i>	Yağ - <i>Olio</i>
Bizim - <i>Nostro</i>	Yatak - <i>Letto</i>
Defter - <i>Quaderno (registra)</i>	Yol - <i>Via, sentiero</i>
Dost - <i>Amico</i>	Yorgan - <i>Coperta del letto</i>
Düşman - <i>Nemico</i>	Yüz - <i>Faccia, superficie</i>
Mektup - <i>Lettera</i>	Yüzük - <i>Anello</i>
Onların - <i>Loro</i>	Zabit - <i>Ufficiale</i>
Onun - <i>Suo</i>	Zarf - <i>Busta</i>
Senin - <i>Tuo</i>	Zeytin - <i>Oliva</i>

ESERCIZIO - (Temrin)

Dal Turco all' Italiano

Evin çok güzel ve büyük tür, sizinki ufak ve temiz değil dir. - Babanız çok eyi dir, fakat annesi zavallıdır. - Evlerimiz uzak tır, sizin yakın dır. - Mektuplarımızın zarfları daima temiz dir. - Tüccarınızın zeytin yağı çok fena dır. - Odamın yatağı beyaz dır, yorganlarımız hafif dir. - Dostlarınız çok tur, düşmanlarınız az dır.